

A Fővárosi Ítéltábla dr. ... jogtanácsos és dr. ... ügyvéd ... felperesnek, a ... Ügyvédi Iroda (fél címe 1, ügyintéző: dr. ... ügyvéd) által képviselt ... alperes ellen szerződés érvénytelenségének a megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. október 10. napján kelt 21.G.41.052/2012/44. számú ítélete ellen a felperes részéről 45. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

ítéletet :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja;

kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 700.000 (Hétszázezer) forint + áfa másodfokú perkoltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A ... Kft. által kiválasztott, lízingelni kívánt ... típusú automata felülíró-hegesztő berendezésre a peres felek bruttó 197.043 euró vételáron 2009. február 17-én adásvételi szerződést kötöttek, melynek tárgyra a felperes mint lízingbeadó, valamint a ... Kft. mint lízingbevevő között lízingszerződés jött létre.

A felperes a lízingszerződést 2009. november 5-én felmondta, a lízingtárgyat birtokba vette, és megkísérelte annak értékesítését, melyhez ... igazságügyi szakértőt kérte fel értékebecslésre. Ennek eredménye alapján 2010. február 17-én kelt, alperes által 2010. február 19-én átvett levélben az adásvételi szerződést a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás feltűnő értékkülönbségére hivatkozva megtámadta, állítva, hogy a beszerezett szakvélemény szerint a perbeli gép szerződéskötéskori értéke 50.909,47 euró + áfa összeget tett ki; egyidejűleg igényt támasztott 113.376,53 euró + áfa visszafizetésére, mely felszólításnak az alperes nem tett eleget.

Felperes 2010. március 8-án beérkezett, utóbb módosított keresetében elsődlegesen annak a megállapítását kérte, hogy a peres felek közötti adásvételi szerződés a szolgáltatások feltűnő értékaránytalanására tekintettel érvénytelen, kérte az eredeti állapot helyreállítását és a peres felek közötti elszámolást.

Másodlagosan a feltűnő értékaránytalanág következtében fennálló érvénytelenség kiküszöbölését kérte akként, hogy kötelezze a bíróság az alperest 113.376,53 euró + áfa vételár visszafizetésére.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, elsődlegesen felperes kereshetőségi joga hiányára hivatkozott.

Érdemben vitatta, hogy feltűnő értékkülönbség állt volna fenn, ennek elbírálása során kérte figyelembe venni a PK 267. számú állásfoglalásban foglaltakat, a szerződéskötés körülményei, az ügylet jellegéből adódó sajátosságok értékelését. Utóbbi körében előadta, hogy a felperes kizárólag finanszírozóként vett részt a jogügyletben, a perbeli gépet az aromazáró csomagolóanyag gyártásában érdekelt ... Kft. választotta ki hosszas bel- és külföldi előzetes piackutatást követően. A lízingbevevő választása azért esett az alperesre, mert utóbbi tudta rövid határidővel és az igényének megfelelő egyedi gép kifejlesztést és gyártást vállalni. A teljesítéshez szükséges volt a svájci ... AG közreműködése, mely egy TPX sorozatba tartozó tamponnyomógép átalakításával fejlesztette ki a perbeli gépet és programozta annak számítógépét, majd a Magyarországra hozott berendezésen az alperes végzett szereléseket, átalakításokat, és a próbaüzem során többször igénybe vette a svájci szakemberek programfinomítási munkálatait.

Hivatkozott arra is, hogy az eredeti állapot helyreállításának akadályja, hogy a gép eladására évekkel ezelőtt került sor, rövid ideig működhetett rendeltetésszerűen, leszerelése és tárolása körülményei ismeretlenek. Állította, hogy az elsődleges cél az érvénytelenség kiküszöbölése kell, hogy legyen, az 1/2005. polgári jogegységi határozatban, valamint az 1/2010. (VI. 28.) PK véleményben foglaltakra figyelemmel utalt arra is, hogy az érvénytelenség kiküszöbölése során olyan vételárat kell megállapítani, amely mellett a szerződés már nem aránytalan, a bírói gyakorlat által elfogadott 30 %-os alkusáv okán felperes alaptalanul támasztott igényt a vételár és a forgalmi érték közötti különbséget egészére.

Az elsőfokú bíróság 21.G.40.824/2010/34. számú, felperes keresetének részben helyt adó ítéletét - melyet igazságügyi műszaki szakértői bizonyítás lefolytatását követően hozott meg - a Fővárosi Ítéltábla 2012. május 15. napján kelt 10.Gf.40.665/2011/8. számú végzésével hatályon kívül helyezte, a per újabb tárgyalását és újabb határozat hozatalát elrendelve.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a felperes kereshetőségi joga hiányára alapított alperesi védekezést nem osztotta, azonban a lefolytatott igazságügyi szakértői bizonyítás eredményét tévesen értékelte, ugyanis az igazságügyi szakértő perbeli gép forgalmi értékére tett szakmai előadása aggályos, további igazolásra szorult volna, így a Pp. 182. § (3) bekezdése szerinti jogszabályi feltételek teljesülése folytán az indítványozott további szakértői bizonyításnak lett volna helye.

A megismételt eljárásban felperes a keresetét változatlanul fenntartotta, hivatkozva arra, az újabb szakértői bizonyítás eredménye következtében három szakértői vélemény támasztja alá azt, hogy a perbeli berendezésre vonatkozó szerződés érvénytelen, feltűnő értékkülönbségre tekintettel. A lízingtárgyat a ... Kft. választotta ki, felperes kötelezettsége kizárólag a vételár megfizetése volt, melynek maradéktalanul eleget tett. Az alperesnek piaci áron kellett volna értékesítenie a perbeli gépet; az általa hivatkozott körülmények nem vehetők figyelembe, mert a felperes szándéka kizárólag egy kereskedelmi forgalomban értékesíthető gép megvásárlására irányult, nem voltak egyedi gépfejlesztésre vonatkozó igényei, utóbbi esetlegesen a ... Kft. rejtett szándéka volt, melyről viszont nem volt tudomása. Kifogásolta, hogy a fejlesztést igazoló dokumentáció nem áll rendelkezésre, ugyanígy a próbaüzemre vonatkozó iratok sem, ezen hiányosságok az alperes terhére esnek. Tekintve, hogy a bírói gyakorlat által elfogadott 20-30 %-os értékkülönbség fölött helye van a szerződés érvénytelensége megállapításának, a keresete megalapozott, az eredeti állapot helyreállításának nincs akadályja, ugyanakkor a szerződés teljesedése folytán, annak határozathozatalig történő hatályossá nyilvánítására nincs lehetőség; az érvénytelenség kiküszöbölése ellen pedig mindkét fél tiltakozott.

Alperes változatlanul a kereset elutasítását kérte, álláspontja szerint az újabb szakértői bizonyítás eredménye alapján az állapítható meg, hogy a perbeli gép egyedi igény alapján készített prototípus, melyből sem a szerződéskötéskor, sem jelenleg nem található Magyarországon, a gép svájci fejlesztési költségei reálisak, felperes tehát reális árú gépet vásárolt, aminek előállítási értéke és a kifizetett vételára között különbség nem mutatkozik. A 30 %-kal alacsonyabb magyarországi előállítási költségre tett szakértői szakmai megállapítás vonatkozásában állította, hogy a lízingbevevő a gép kiválasztása és a vételár meghatározása során a legnagyobb körültekintéssel járt el, előzetes tájékozódás alapján azt állapította meg, hogy világviszonylatban nincs olyan gép, amelyre szüksége lenne. Kétségtelen, hogy svájci fejlesztés során alkalmazott óráberek magasabbak mint a hazaiak, de a ... AG esetén a fejlesztést nem a nulláról kellett kezdeni, volt egy nagyon precízen működő mechanikus szerkezetük, amelyet át kellett alakítani a kívánt egyedi igényeknek megfelelően, ezzel szemben Magyarországon az alapgépet még ki kellett volna fejleszteni, mely többletidőt és költséget vett volna igénybe. A ... Kft. azért is a ... AG céget választotta, mert megbízható volt, határidőre és magas minőségben teljesített, ehhez foghatót belföldön nem talált, ezt igazolja az, hogy a szakértő sem nevezett meg a feladat elvégzésére alkalmas hazai cégeket. A 30 %-os eltérésre tett szakértői megállapítás jogilag és matematikailag is korrekt számítással egyébként arra az eredményre vezet, hogy az eladáskori reális forgalmi érték bruttó 45.526.384 forint, mely a bruttó 59.184.300 forint vételárral összevetve feltűnő értékkülönbség megállapítására nem vezet. Változatlanul kérte a PK 267. számú véleményben, valamint az 1/2010. (VI. 28.) PK véleményben foglaltak figyelembevételét, érvénytelenség esetére a szerződés érvényessé nyilvánítását és a feltűnő értékkülönbség kiküszöbölését, utóbbi körében tekintetbe véve az alkusávot.

Az elsőfokú bíróság 2013. október 10. napján kelt 21.G.41.052/2012/44. számú ítéletével felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 3.255.000 forint perköltséget.

Felperes Ptk. 235. § (1), (2) bekezdésén alapuló keresetösségi jogát megállapítva az ítéletben rögzítette, hogy a peres felek között a perbeli gép tulajdonának átruházására a Ptk. 365. § (1) bekezdése szerinti visszerthes adásvételi szerződés jött létre 2009. február 17-én. Felperes érvényesített joga változatlan fenntartására, valamint alperes bizonyítási indítványára figyelemmel a perbeli automata felülíró-hegesztő berendezés szerződéskötéskori értékének meghatározására újabb igazságügyi műszaki szakértői bizonyítást folytatott le. A kirendelt ... szakértő a szakvéleményében kifejtette a költségalapú, valamint a piaci megközelítésű érték meghatározási módszert, jelezve, hogy ezek alapvetően a kereskedelmi forgalomban lévő eszközök értékének a meghatározására szolgálnak. Tekintve, hogy a perbeli gép egyedi tervezésű és fejlesztésű eszköznek minősült, így ezen módszerek csak értékmódosító tényezők figyelembevétele mellett alkalmazhatók; a szakvélemény 9. oldalán részletezte, hogy a felhasznált alapgépen milyen főbb műszaki fejlesztések voltak szükségesek a kívánt berendezés létrehozásához. A szakértő a szakvéleményében és a szóbeli meghallgatása során a gép külföldön történő tervezésének és legyártásának költségét alapvetően reálisnak, elfogadhatónak tartotta. Mind hazai gyártás, mind külföldi gyártás - de a fejlesztési költségek részbeni gyártói átvállalása - feltételezésével kiszámolta a reálisnak tartott, becsült forgalmi piaci értéket, azonban tényleges adatok, összehasonlító számítások ismertetése nélkül határozta meg a két értéket, kizárólag szakmai tapasztalata, gyakorlata alapján, becslésre hivatkozva. A szakértő tehát az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem támasztotta alá, hogy miért került volna 30 %-kal kevesebbe a magyarországi tervezés és fejlesztés költsége, illetőleg, hogy a svájci cégnek miért kellett volna 30 %-os árengedményt adnia. Minderre, valamint azon körülményre tekintettel, hogy a szakértő nem azt állította, az általa kalkuláltak a legmagasabb értékek, hanem átlagárakat határozott meg, az elsőfokú bíróság a berendezés létrehozásának körülményeit és speciális jellegét is értékelve a svájci cég által tervezett és legyártott gép számlában szereplő értékét elfogadhatónak, reálisnak tartotta, figyelembe véve a szakértői véleménynyilvánítás

aggálytalanságát is. Kifejtette, hogy a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján és a PK 267. számú állásfoglalásban írtakat mérlegelve számba vette a szerződéskötés körülményeit, az adásvételi szerződésből fakadó sajátosságokat, azt, hogy a ... Kft.-nek indokolt és elfogadható érdeke fűződött ahhoz, hogy általa már ismert külföldi cégtől kérjen ajánlatot, mert a magyarországi tervezés és fejlesztés hosszabb időt vett volna igénybe, és nagyobb költséggel járt volna. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság arra vont le következtetést, hogy a szerződéskötéskor nem állt fenn feltűnő értékkülönbség a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás között, ezért a szerződés érvénytelenségére irányuló kereset nem foghat helyt.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben a megváltoztatását, elsődleges keresetének történő helyt adást kért. Álláspontja szerint a határozat iratellenes és jogszabálysértő; a tényállás szerint a felek között adásvételi szerződés jött létre, továbbá az is aggálytalanul rögzíthető, hogy műszaki fejlesztésre vonatkozó megállapodást nem kötöttek. Felperes akarata kizárólag az adásvételi szerződésben meghatározott gép megvásárlására irányult, nem bízta meg az eladót sem azzal, hogy bármilyen műszaki fejlesztést végezzen vagy végeztessen, sem azzal, hogy egyedi előállítású prototípus tulajdonjogát ruházza át. Állítása szerint kizárólag az első fokú eljárás során jutott a tudomására az az egyébként sem bizonyított tény, hogy a perbeli eszköz előállítására egyedi fejlesztés eredményeképpen került sor, így ez a PK 267. számú állásfoglalásban foglaltakra is figyelemmel a jogvita elbírálása során nem vehető figyelembe, továbbá az a vételár meghatározásánál sem lehet szempont. Az elsőfokú bíróság tévesen bírálta el a jogvitát akként, mintha a felek között műszaki fejlesztési szerződés jött volna létre, illetőleg figyelmen kívül hagyta, hogy az elvégzett fejlesztésről az alperes semmilyen tájékoztatást nem adott a vevőnek, ezzel őt megtévesztette, mely csak a perben vált számára felismerhetővé. Tévedett az elsőfokú bíróság abban is, hogy a szerződő félként perben nem részes lízingbevevő által tett nyilatkozatoknak jelentőséget tulajdonított, és a felperes által tett nyilatkozatokként értékelte, holott azok semmilyen formában nem lehetnek relevánsak, mert a lízingbevevő is elhallgatta a felperes előtt az állítólagos műszaki fejlesztés tényét. Mindezt tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az adásvételi szerződéssel átruházott berendezés értékét a műszaki fejlesztés költségeinek figyelembevételével állapította meg, továbbá nem vette számba, hogy a fejlesztés költségét nem viselhette volna egyedül, az általa kifizetett vételárban megjelenő know how-t nem szerezte meg, azzal az alperes jogalap nélkül gazdagodott. Álláspontja szerint a bíróság által kirendelt mindkét igazságügyi szakértő véleményéből, valamint a felperes által korábban becsatolt, per előtt beszerzett magánszakértői véleményből is arra vonható le következtetés, hogy a felek között az adásvétel időpontjában a megjelölt szolgáltatás és ellenszolgáltatás között - anélkül, hogy bármelyiküket az ajándékozás szándéka vezette volna - feltűnő értékkülönbség állt fenn, mindhárom szakvélemény szerint a gépérték legfeljebb 20.000.000 forintot tett ki. Tekintve, hogy a gép a felperes birtokában van, nincs akadálya az eredeti állapot helyreállításának.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte, hivatkozva a tényállás megfelelő feltárására, az abból levont jogi következtetés helytállóságára. Álláspontja szerint tényként állapítható meg, hogy a perbeli gépre a ... Kft.-nek volt szüksége, utóbbinak és nem felperesnek az akarata terjedt ki a fejlesztésre, mire felperes a jogügyletbe finanszírozóként bekapcsolódott, a gép már kifejlesztésre került, melynek tényét ezidáig nem vitatta. Alperes érdekkörén kívülre esik az, hogy felperes a lízingszerződés megkötése során milyen alaposággal tárta fel az ügylet lényeges körülményeit. Fenntartotta azon előadását, hogy a finanszírozás eldöntése előtt semmit sem vizsgált, így felróható magatartására előnyök szerzése végett nem is hivatkozhatna. Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredménye alapján helytállóan állapította meg, hogy a perbeli gép egyedi fejlesztés eredménye; mivel felperes az

adásvételi szerződést tévedés jogcímén nem, csupán feltűnő értékaránytalanság címén támadta meg, a tévedésre vonatkozó okfejtése irreleváns. Az elsőfokú bíróság a PK 267. számú állásfoglalásban foglaltak helytálló figyelembevételével döntötte el a jogvitát, a releváns tényállás nem felperes szerződéskötésével, hanem a ... Kft. fejlesztési igényének megjelenésével kezdődött. Az érdemi döntés a megismételt eljárásban kirendelt szakértő aggálytalan szakvéleményére alapítható volt; utalt arra, felperes a fellebbezésében csupán állította, de nem nevesítette konkrétan, hogy a tényállás mely körben hiányos, illetőleg, hogy mely jogszabály megsértésére került sor.

A Pp. 235. § (1) bekezdése alapján kérte a jogalap nélküli gazdagodás körében előadottak mellőzését, azzal, hogy azt érdemben is vitatta.

Felperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.665/2011/8. számú végzésével elrendelt megismételt eljárást a hatályon kívül helyező határozatban foglaltaknak megfelelően folytatta le, és az újabb igazságügyi műszaki szakértői bizonyítással kiegészült bizonyítás eredményét helytállóan, a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően értékelve állapította meg a releváns tényállást és vonta le megalapozott jogi következtetését.

A megismételt eljárásban változatlan tartalommal fenntartott kölcsönös jognyilatkozatokra tekintettel a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a 2009. február 17-én létrejött adásvételi szerződés szerinti szolgáltatások között - anélkül, hogy bármelyik felet az ajándékozás szándéka vezette volna - az ügyletkötés időpontjában feltűnő értékaránytalanság állt fenn, mely a szerződés Ptk. 201. § (2) bekezdése szerinti sikeres, a jogügylet érvénytelenségét eredményező megtámadására adott alapot.

Teljeskörűen osztotta a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság arra levont jogi következtetését, hogy felperes a fenti bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget; a fellebbezésben foglaltaktól eltérően az általa hivatkozott szakértői vélemények érvényesített joga alátámasztására kétségmentesen nem szolgáltak.

... a felperes felkérésre adott magánszakértői véleményt, melynek bizonyító erejére vonatkozó egységes bírói gyakorlat a Pp. 3. § (5) bekezdése szerinti szabad bizonyítási rendszerében beszerzett magánszakértői véleményt pusztán a fél szakmai előadásának tekinti, így a perben nem volt mellőzhető a Pp. 177. § (1) bekezdése szerinti igazságügyi szakértői bizonyítás lefolytatása. Az elsőfokú bíróság által elsőként kirendelt ... igazságügyi műszaki szakértő perbeli gép forgalmi értékére tett szakmai előadása a Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.665/2011/8. számú végzésében kifejtettek szerint aggályosnak, kellően alá nem támasztottnak minősült, további vizsgálat nélkül érdemi döntés alapját nem képezhette.

A megismételt eljárás során kirendelt ... igazságügyi műszaki szakértő szakmai véleménynyilvánítása azonban aggálytalanul elfogadható volt alperes azon védekezése alátámasztására, hogy a perbeli gép a lízingbevevő speciális igényére kifejlesztésre került, kereskedelmi forgalomban jelenleg sem kapható prototípus gépnek minősült. Nevezett szakértő amellet, hogy igazolta a fejlesztés tényét, nem vonta kétségbe a ... AG svájci szakemberei általi létrehozás költségének a realitását. Kétségtelen, hogy a konkrét fejlesztés egyes fázisainak pontos ismerete nélkül nem volt abban a helyzetben, hogy a fejlesztés során megvalósult munkálatokat költségelje, ez azonban a véleménynyilvánítását nem teszi aggályossá, e körben elfogadható az igazságügyi szakértő 2013. április 11-i tárgyaláson szóban tett azon nyilatkozata, hogy külön a fejlesztés értékét csak akkor tudná meghatározni, ha maga tervezné a gépet. Ez a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint mind költségében, mind tematikájában szükségtelenül meghaladta volna a

kirendelése kereteit, figyelemmel azon szakértői nyilatkozatára, hogy a gépértéket nem lehet meghatározni a bázis gép értékének és a fejlesztés értékének egyszerű összeadásával.

Felperes a fellebbezésében pontatlanul hívta fel ... 20.000.000 forintos gépértékre tett nyilatkozatát, az igazságügyi szakértő ugyanis kereskedelmi forgalomban kapható automata-hegesztő berendezés forgalmi értékeként nevesített 18-20.000.000 forint + áfa összeget, azzal, hogy ezen „fiktív” piaci-kereskedelmi ár azonban a perbeli berendezés „reális áráként” nem vehető figyelembe, mivel annak tényleges megvalósításának körülményei (egyedi fejlesztés, egyedüli prototípus legyártása és értékesítése) jelentősen eltérnek a sorozatban gyártott termékek árképzésétől.

... igazságügyi szakértő hazai előállítás alacsonyabb költségére tett szakmai előadása viszont - azt alátámasztó, ellenőrizhető adatok hiányában - a felperes által állított súllyal nem vehető figyelembe, tekintettel arra, hogy a per nem vitás adatai szerint a svájci fejlesztéshez alapgép állt rendelkezésre, hazai gyártás esetén ennek kifejlesztésére is szükség lett volna; a szakértő a svájccal azonos színvonalon és azonos idő alatt teljesítésre képes hazai gyártót nem nevesített; emellett az alacsonyabb költséggel történő előállításnak ellentmondanak alperes megismételt eljárásban becsatolt ajánlatkéréseire adott hazai gyártói válaszok is.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor nem osztotta ... szakértő azon véleményét, hogy a svájci gyártónak a fejlesztési költséget részben át kellett volna vállalnia; a fejlesztéssel járó előállítás speciális egyedi igényként jelentkezett, nincs adat arra, hogy a megrendelés alapján bármely okból sorozatgyártással lehetett volna számolni, ezért a műszaki fejlesztés teljes költségének perbeli gépre terhelése indokolatlan lenne. Osztotta a Fővárosi Ítéltábla alperes fellebbezési ellenkérelemben foglalt azon érvelését, hogy a perbeli esetben a gyártó nem saját célra történő, hanem egyedi igényt kielégítő fejlesztést végzett. Alperes állítása szerint egyébként a know-how nem nála, hanem a svájci fejlesztő cégnél van; a Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint e körben a Pp. 235. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazását helytállónan kérte, a know-how átadását kifogásoló, jogalap nélküli gazdagodását állító új fellebbezési okfejtés a jogorvoslati eljárásban nem vehető figyelembe.

A fellebbezésben foglaltaktól eltérően az elsőfokú bíróság helytállónan állapította meg, hogy a peres felek között a Ptk. 365. § (1) bekezdése szerint minősülő adásvételi szerződés jött létre; felperes azon állítása, hogy nem tudott a gép egyedi jellegéről, fejlesztési igénye nem volt, csak kereskedelmi forgalomban kapható berendezést vásárolt volna meg és erről - holott az szükséges lett volna - tájékoztatást sem a lízingbevevőtől, sem az alperestől nem kapott, tartalmilag a szolgáltatás tárgyában történő tévedésre, alperes általi megtévesztésére hivatkozás, mely előadása ugyancsak súlytalan, figyelemmel arra, hogy a szerződést a Ptk. 210. § (1), (4) bekezdése szerinti okból nem támadta meg, a keresetében kizárólag feltűnő értékaránytalanságra alapított jogot.

Tekintettel arra, hogy a fellebbezésben előadottak eltérő tényállás megállapítására, illetőleg eltérő jogi következtetés levonására nem adtak alapot, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - utalva a Pp. 254. § (3) bekezdésében foglaltakra - helybenhagyta.

Felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte alperes másodfokú perköltsége megfizetésére, melyet a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alkalmazásával, mérlegeléssel, a kifejtett jogi képviseleti tevékenységhez igazodóan 700.000 forint + áfa összegben határozott meg.

Budapest, 2015. január 27.

Dr. Tibold Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s.k.
előadó bíró

Dr. Felker László s.k.
bíró